

foreslås en regulering af beløbsgrænsen fra de nuværende 500 kr. til 10.000 kr., som er den tilsvarende grænse i straffelovens § 55, stk. 1.

Kapitel 27

Betinget anstaltsdom

Til § 129

Efter den foreslåede bestemmelse i *stk. 1* kan retten idømme en betinget anstaltsdom i tilfælde, hvor det skønnes tilstrækkeligt til at afholde gerningsmanden fra yderligere lovovertrædelser, og hvor hensynet til lovovertrædelsens grovhed ikke taler imod at anvende denne foranstaltning.

Efter *stk. 2* fastsætter retten i dommen tiden for anbringelsen og bestemmer samtidig, at fuldbyrdelsen af foranstaltningen udsættes og bortfalder ved udløbet af en prøvetid. Prøvetiden kan ikke overstige 3 år.

I modsætning til den gældende bestemmelse om betingede domme i kriminallovens § 92, hvor der ikke fastsættes nogen foranstaltning i den betingede dom, skal retten således udmåle anstaltstiden i dommen og på den måde markere over for den dømte, hvad reaktionen som udgangspunkt vil blive i tilfælde af ny kriminalitet i prøvetiden.

Efter bestemmelsens *stk. 3*, der svarer til den gældende retstilstand, må en lovovertræder under 18 år ikke idømmes en betinget anstaltsdom, medmindre særlige omstændigheder gør anvendelsen af betinget anstaltsdom påkrævet.

Der henvises nærmere til betænkningens afsnit XV, kap. 5.1.2.

Til § 130

Bestemmelsen regulerer den situation, hvor den dømte begår en ny lovovertrædelse inden for den prøvetid, der er fastsat i dommen, jf. § 129. Bestemmelsen svarer til den gældende bestemmelse i kriminallovens § 93.

Ved ny kriminalitet i prøvetiden skal retten som hovedregel fastsætte en fælles sanktion for det nye og det tidligere pådømte forhold. Det vil bero på den aktuelle situation og de principper, der i øvrigt ligger til grund for sanktionsvalget, dvs. hensynet til lovovertrædelsens grovhed samt gerningsmandens personlige forhold, om denne fælles foranstaltning skal placeres lavere, højere eller et tilsvarende sted på sanktionsstigen.

Retten vil således kunne fastsætte en anden sanktion end anstaltsanbringelse, f.eks. dom til samfundstjeneste eller anstalt og tilsyn, ligesom retten vil kunne træffe bestemmelse om en ny betinget dom.

Der henvises nærmere til betænkningens afsnit XV, kap. 5.1.2.

Kapitel 28

Dom til tilsyn

Til § 131

I den foreslåede bestemmelse angives de tre grundlæggende betingelser for at bringe en dom til tilsyn i anvendelse. Dom til tilsyn kan således anvendes, hvis gerningsmanden har behov for støtte eller behandling, og der er behov for den kontrol, som tilsynet indebærer. Endelig må hensynet til lovovertrædelsens grovhed ikke tale afgørende imod at anvende denne foranstaltningsform.

Dom til tilsyn erstatter den nuværende foranstaltningstype »dom til forsorg« i kriminallovens kapitel 26, men der er ikke tale om grundlæggende ændringer i selve foranstaltningens indhold. Derimod tilsigtes en styrkelse for så vidt angår fuldbyrdelsen af foranstaltningen, jf. nærmere betænkningens afsnit XVI, kap. 3, hvor forslaget om en udbygning af kriminalforsorgens tilsynsafdelinger er nærmere beskrevet, samt betænkningens afsnit XVI, kap. 5, om forslaget vedrørende en effektivisering af kriminalforsorgens tilsynsvirk-somhed.

Ud fra et hensyn til i højere grad at markere det kontrolmæssige aspekt i sanktionen foreslås en sproglig modernisering af bestemmelserne, således at »forsorg« erstattes af »tilsyn«. Desuden foreslås »pålæg« erstattet af »vilkår«, jf. nærmere de foreslåede bestemmelser i §§ 133-136.

Efter bestemmelsens *stk. 2*, der svarer til den gældende retstilstand, må en gerningsmand under 18 år ikke idømmes dom til tilsyn, medmindre særlige omstændigheder gør anvendelsen af tilsyn påkrævet.

Der henvises i øvrigt til betænkningens afsnit XV, kap. 7.1.

Til § 132

Den foreslåede bestemmelse i *stk. 1* indebærer, at retten pålægger den dømte at undergive sig tilsyn enten af en tilsynsførende, der beskikkes af retten, eller tilsyn af kriminalforsorgen, der i så fald beskikker den tilsynsførende og træffer nærmere bestemmelse om kontakten mellem den dømte og den tilsynsførende.

Tilsynstiden, der normalt ikke kan overstige 3 år (i særlige tilfælde dog 5 år), fastsættes af retten, jf. *stk. 2*, der samtidig kan knytte vilkår til tilsynsdommen efter reglerne i §§ 133-136, jf. *stk. 3*.

Bestemmelsen svarer til kriminallovens § 94, stk. 1-2.